

mai fi de folos dușmanului nici armele, nici oastea, nimic.

Noi suntem ființe dăruite de Dumnezeu, dar nu știm să trăim cum se cuvine și facem iad și în noi, și în jurul nostru.

Vlădica Nicolae istorisea cum un preot cerea mereu să fie mutat într-alt loc. Vlădica a răspuns astfel cererii sale: „Părinte, cu dragă inimă te-aș schimba unde dorești, dacă nu te-ai strămuta tu singur acolo” și a adăugat: „Nici măcar diavolul nu poate face atât rău omului cât își face el singur.”

Dumnezeu ne-a dăruit totul, de noi depinde să fim buni. Dacă

purtăm grija însușirilor rele ale anumitor oameni care ne vorbesc, nu putem avea pace și pocăință. De ce Domnul poruncește să-i iubim pe vrăjmașii noștri? O face nu pentru ei, ci pentru noi. Atâta vreme cât ținem în noi gândul la vătămarea pe care ne-au pricinuit-o vrăjmașii, prietenii, rudele, apropiații noștri, nu avem pace și liniște, trăim într-o stare de iad. Trebuie să ne slobozim de acest rău, să-l izgonim ca și cum n-ar fi nimic, să iertăm totul. Tocmai de aceea, părinții trebuie să îndure multe în viață și în familie cu copiii.

Sursa: **Starețul Tadei**, *Cum îți sunt gândurile așa îți este și viața*, editura Predania, Mănăstirea Vitovnița

PROGRAMUL LITURGIUC

Marți 11 februarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 15 februarie	18:00	Vecernia
Duminică 16 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. 1 Corinteni 6, 12-20; Ev. Luca 15, 11-32; glas 2 → Duminica a 34-a după Rusalii (a Întoarcerii Fiului risipitor) → Sfinții Sfințiți Mucenici Pamfil preotul și Valent diaconul → Sfântul Ierarh Flavian, arhiepiscopul Constantinopolului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

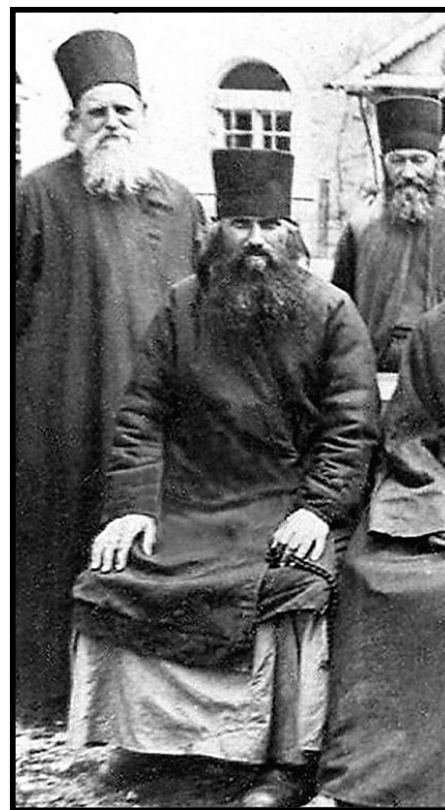


BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.” – Ev. Ioan 13, 35

Nr. 328 / 9 februarie 2020



FRATELE TĂU, MÂNTUIREA TA

Pentru ce suferă omul pe pământ, pentru ce duce necazuri și îndură rele? Suferim pentru că nu avem smerenie. În sufletul smerit viază Duhul Sfânt și El dă sufletului libertatea, pacea, iubirea și fericirea. Suferim pentru că nu îl iubim pe frate. Domnul zice: „Iubiți-vă unii pe alții și veți fi ucenicii Mei” [In 13, 34-35]. Pentru iubirea de frate vine iubirea lui Dumnezeu.

Nu vreau să scriu multe, ci vă rog numai aceasta: Iubiți-vă unii pe alții și veți vedea atunci mila Domnului. Nu gândi, suflete, că Domnul te iubește, dacă te uiți la cineva cu dușmănie. O, nu! Mai degrabă te iubesc demonii, pentru că te-ai făcut slujitorul lor. Dar nu întârzia, pocăiește-te și cere de la Domnul puterea de a iubi pe fratele, și vei vedea atunci pace în sufletul tău.

SFÂNTUL SILUAN
ATHONITUL

SFÂNTUL MUNTE ATHOS
1866 – 1938

Din toate puterile cereți de la Domnul smerenie și iubire frățească, fiindcă pentru iubirea de frate dă Domnul harul Său.

Adeseori, pentru un singur salut sufletul simte în el o schimbare binefăcătoare; și, dimpotrivă, pentru o singură privire dușmănoasă se pierde harul și iubirea lui Dumnezeu. Atunci însă căiește-te degrabă ca pacea lui Dumnezeu să se întoarcă în sufletul tău.

Dacă vom iubi din toate puterile pe fratele și ne vom smeri sufletul nostru, biruința va fi a noastră, pentru că Domnul dă harul Său mai cu seamă pentru iubirea de frate.

Sursa: **Cuviosul Siluan Athonitul**, *Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei*, editura Deisis, 2001

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

1924 – 1994

ÎNDREPTĂȚIREA SE DATOREAZĂ EGOISMULUI

Părinte, atunci când nu le dau dreptate altora pentru vreo faptă a lor, aceasta înseamnă că am o inimă înăsprită?

– Nu le dai dreptate altora și te îndreptățești pe tine? La Judecata de Apoi nici Hristos nu te va îndreptați.

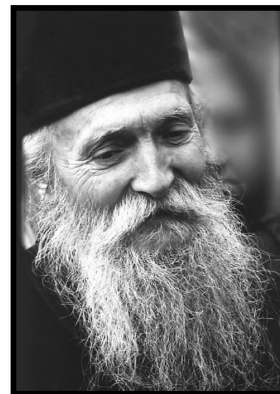
Se poate ca într-un anume moment inima omului să se facă asemenea pietrei atunci când o întâmpini cu răutate, și în alt moment să devină foarte gingașă atunci când o întâmpini cu dragoste. Să dobândești inimă de mamă! Vezi, mama pe toate le iartă și uneori se face că nu vede. Cine face lucrare duhovnicească corectă află circumstanțe atenuante pentru toți, tuturor le dă dreptate, iar pe sine niciodată nu se îndreptățește, chiar și atunci când are dreptate. Totdeauna spune că este vinovat, pentru că se gândește că nu pune în valoare prilejurile ce i se dau. Vede, de pildă, pe unul că fură și se gândește că și el însuși, dacă nu ar fi fost ajutat, ar fi furat mai mult decât acela, și spune: „Dumnezeu m-a ajutat pe mine, însă eu mi-am însușit darurile Lui. Și acesta este un furt mai mare. Diferența este că furtul aceluia se vede, în timp ce al meu nu se vede”.

Astfel se osândește pe sine și judecă cu îngăduință pe aproapele lui. Sau dacă va vedea la altul o neputință, fie mică, fie mare, o justifică punând gânduri bune. Se

gândește că și el însuși are multe neputințe pe care le văd ceilalți.

Pentru că de caută cineva află multe „strămbături” în el însuși, așa încât să-l poată îndreptăți cu ușurință pe aproapele. Câte și câte nu am făcut! *Păcatele tinereții și ale neștiinței mele nu le pomeni, Doamne* [Ps.25].

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Nevoință duhovnicească*, editura Evanghelismos, 2012



STAREȚUL TADEI MĂNĂSTIREA VITOVNIȚA SERBIA

1914 – 2003

RAI ȘI IAD

– Sfinții Părinți spun că trebuie să căutăm ca fiecare lucrare, gând și muncă a noastră, totul să izvorască din inimă, căci cu inima simțim, iar nu cu mintea.

Cu mintea cugetăm, iar când totul izvorăște din inimă atunci ajungem la concentrarea tuturor puterilor minții în inimă.

Când ne rugăm facem aceasta din inimă, căci Domnul este Domnul inimii. El este centrul vieții fiecărei ființe vii. El este sprijinitorul vieții și nu trebuie să-L căutăm altundeva. El se află aici și așteaptă să-L primim și să credem în El. Noi avem puțină credință și încredere în Domnul. Când vom avea atâta încredere în El cât avem în prietenii noștri când îi rugăm să facă ceva pentru noi, când vom avea atâta încredere, nici noi și nici țara noastră nu va mai suferi atâta.

Haosul gândurilor din noi și din țara noastră vine din gândurile noastre. Noi suntem cei care pricinuim lipsa de armonie a gândurilor, iar dacă politicienii noștri ar fi toți într-un cuget nu am mai fi în starea aceasta. Suntem conștienți că în noi se află o energie și o viață dumnezeiască. Fiecare persoană ca energie dumnezeiască, când se unește cu celelalte, creează o putere uriașă, iar dușmanul fuge de aceasta, căci în ea sălășluiește armonia, iar în el dezbinarea. Dacă politicienii noștri ar fi uniți, noi nu am mai avea dușmani, atunci nu ar